

Grundlaget for beregningen af dette indeks kan med virkning for allerede eksisterende lån kun ændres i det omfang, det er nødvendigt, for at indekset til stadighed kan afspejle forholdene på samme måde som på tidspunktet for lånets optagelse.

Til § 4

Der er foreslået to typer af indeksslån med forskellig afdragsprofil. Den første type er serielån med en amortisationstid på 25 år, for lån til opførelse af industri- og håndværksejendomme, kontor- og forretningsejendomme samt hoteller dog 20 år og for lån til landbrugsejendomme 30 år. Disse lån ydes til alt nybyggeri bortset fra støttet byggeri, til om- og tilbygning af landbrugsejendomme m.v. samt til omprioritering af lån i landbrugsejendomme m.v.

I den anden type er afdragenes størrelse afhængig af udviklingen i nettoprisindekset og timelønsindekset. Lånets løbetid kan således ikke fastlægges på forhånd. Disse lån ydes til støttet nybyggeri, i forbindelse med sanering og byfornyelse, til ombygning m.v. af ejendomme erhvervet med henblik på indretning af boliger for unge under uddannelse m.fl. og til udbedring af bygningskader i almentnyttigt byggeri. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 4.

For det støttede byggeri sker reguleringen af afdraget med 75 pct. af stigningen i nettoprisindekset. Hvis timelønsindekset for industriens arbejdere er steget langsommere, sker reguleringen med 75 pct. af stigningen i dette indeks. Ved fald i timelønsindekset nedsættes afdragene dog med en procentsats, der svarer til hele det procentvise fald i timelønsindekset, uafhængigt af den samtidige udvikling i nettoprisindekset.

Det foreslås, at lånene kan indfries ekstraordinært helt eller delvist, men kun ved indlevering af obligationer. Dette indebærer, at lånene ikke kan indfries kontant, som ved traditionelle lån. Der kan heller ikke betales ekstraordinære afdrag.

Til § 5

Det foreslås, at obligationerne får en påtrykt rente på 2½ pct. Institutterne kan således ikke udstede indeksobligationer med en anden påtrykt rente, medmindre boligministeren fastsætter en sådan.

Indeksobligationernes pålydende værdi kan defineres som den påtrykte værdi gange en indeksfaktor, der udarbejdes af Københavns Fondsbørs på

grundlag af den kendte udvikling i de relevante indekser.

Der udstedes to typer af obligationer. Den ene type har en kendt løbetid (henholdsvis 20, 25 og 30 år), mens løbetiden for den anden type ikke er kendt på forhånd som følge af de særlige reguleringsbestemmelser for afdragene på lån til støttet byggeri, jfr. de almindelige bemærkninger, pkt. 4.

Bestemmelsen i stk. 3 indebærer, at den cirkulerende obligationsmasse er sikret ved pant i fast ejendom. Opgørelsen af denne balance foretages ikke alene på basis af de nominelle beløb, men med hensyntagen til vilkårene på henholdsvis pantebreve og obligationer.

Til § 6

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 5, og bemærkningerne til § 1.

Ved bestemmelsen åbnes der mulighed for, at ejere af landbrugsejendomme m.v. under visse betingelser, som er nærmere beskrevet i § 7, kan foretage en omprioritering. Det betyder, at indestående højtforrentede lån inden for en lånegrænse på 70 pct. vil kunne ombyttes med indeksslån, hvorved der opnås en terminslettelse for de enkelte ejere af landbrugssejendomme m.v. Denne indfrielse kan foretages af realkreditinstitutterne for lån i intervallet 0-45 pct. og af Dansk Landbrugs Realkreditfond i intervallet 45-70 pct. af ejendommens værdi. Dette forudsætter dog, at de efterstående panthavere accepterer omprioriteringen.

Til § 7

For at lette den økonomiske situation for ejere af landbrugsejendomme m.v., der i de senere år første gang har etableret sig eller har gennemført investeringer, foreslås, at der gives ejerne af sådanne ejendomme mulighed for at ombytte eksisterende lån med indeksslån. Efter forslaget begrænses denne mulighed til lån optaget til investeringer på ejendommen efter den 1. januar 1972 eller til finansiering af erhvervelse af en landbrugsejendom m.v. i forbindelse med førstegangsetablering i samme periode.

Endvidere begrænses muligheden for omprioritering af det ombytende instituts skøn over de økonomiske muligheder for en videreførelse af bedrifterne.

Det er hensigten ved bekendtgørelse navnlig at fastsætte regler således, at lånet højest kan udgøre en bestemt del af jordbrugerens investeringsudgifter og udgifter ved førstegangsetablering efter den